

เทศน์เช้า วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรม เพราะหัวใจนี้ต้องการธรรมโอสถ ต้องการสังฆธรรม หัวใจของเราต้องการสังฆธรรม ต้องการสังฆธรรมเพื่อความสุข คนเราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนานะ วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาหมายถึงว่า วันนี้วันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจกๆ เวลาแสดงธรรมจกๆ ขึ้นมามันเป็นประกาศ ประกาศสิ่งที้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เรื่องสิ่งใด

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเกิดมาจะได้สถาปนาเป็นกษัตริย์ เป็นราชกุมาร ได้รับการเลี้ยงดู ได้รับการอุ้มชู สูดยอ ดพ่อแม่ส่งเสียให้ไปศึกษามาให้เป็นจักรพรรดิๆ เพราะอะไร เพราะพอเกิดมาแล้วพราหมณ์พยากรณ์ว่า ถ้าเป็นทางโลกจะได้เป็นจักรพรรดิ ถ้าบวชจะเป็นศาสดา พ่อแม่ก็อุ้มชูดูแลมาทั้งนั้นนะ ดูแลมาเพื่อความพร้อมที่จะเป็นจักรพรรดิไง

แต่เวลาท่านไปเที่ยวสวนเห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตายเพราะด้วยการถนอมเลี้ยงดูมาอย่างดี ไม่รู้จักคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตายนะ รู้ว่าชีวิตนี้มันจะรุ่งเรือง ชีวิตนี้จะมีความสุข ชีวิตนี้จะมั่นคงนะ ถ้ามหาตเล็กกว่า เราต้องเป็นเช่นนั้นใช่ไหม เราต้องเป็นเช่นนั้นใช่ไหม ใช่ คนเราเกิดมาตายหมด ฉะนั้น คนเกิดมาตายหมด ท่านถึงแสวงหาไป ท่านแสวงหาสิ่งตรงข้ามที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย แล้วอะไรที่ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายล่ะ

แล้วไปศึกษากับเจ้าลัทธิต่างๆ มามันก็ไม่มีทั้งนั้นนะ มันไม่มี พอศึกษามาแล้วศึกษามาด้วยอะไร ศึกษาด้วยความสุภาพบุรุษไป เพราะเราไปศึกษากับเขา เราไปค้นคว้ากับเขา เราศึกษาเป็นความรู้แล้วเราก็ตดสอบใช่ไหม ถ้าไปทดสอบแล้วมันก็เป็นความรู้ของเราใช่ไหม ถ้าความรู้ของเรา เรายังสงสัยอยู่ เรายังสงสัยอยู่ ความลังเลสงสัยทำให้เกิด ถ้ายังมีความขุ่นมัวอยู่ใน

หัวใจมันต้องเกิด ก็มาศึกษาๆ เอง ศึกษาของท่านเอง เวลาท่านตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ตรัสรู้ธรรมคืออะไร ตรัสรู้ธรรมคือทำกิเลสตัดหาความทะยานอยากในใจของคนสิ้นไป กิเลสตัดหาความทะยานอยากในใจของคน ถ้าคนเราไม่มีกิเลสตัดหาความทะยานอยากของคน พอท่านตรัสรู้ธรรมวันวิสาขบูชาแล้ว ท่านเสวยวิมุตติสุขๆ ๗ วัน ๗ วัน ๗ วัน เสวยวิมุตติสุข มันมีความสุขมากๆ ความสุขอย่างไร ความสุขเหนือโลกใจ แต่เราไม่เข้าใจกัน โลกเราหาความสุขก็ต้องประสบความสำเร็จ มีความยิ่งใหญ่ มีคนนับหน้าถือตา

พระอัญญาโกณฑัญญะ วันนี้เป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เวลาท่านบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ ท่านอยู่ในป่าในเขาตลอดเลย ใครต้องความยิ่งใหญ่มาจากไหน ใครไปยกยอเชิดชูท่าน เวลาท่านจะนิพพาน ท่านมาลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน พระอรหันต์มีความเคารพบูชาอาจารย์ของตนมาก เพราะอาจารย์ของตนเป็นคนที่พาให้พ้นจากกิเลสใจ จะมาลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระทั้งหมดไม่รู้จักพระอัญญาโกณฑัญญะ ไม่รู้จัก เพราะอะไร เพราะเวลาท่านทรมาน ท่านแสดงธรรมให้พระอัญญาโกณฑัญญะ ปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ องค์ พระยังไม่เกิด พระยังไม่มี พระยังไม่ได้บวชเป็นพระ

เวลา “๖๑ องค์ทั้งเธอกับเราพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ เราอย่าไปซ้อนทางกัน” องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปนครราชคฤห์ ไปเอาชฎิล ๓ พี่น้อง พระอัญญาโกณฑัญญะไปเอาหลานได้องค์หนึ่งเป็นพระอรหันต์เหมือนกัน พระปุลณมณตานีบุตร แล้วท่านก็อยู่ในป่าของท่านเลย

เวลาวิมุตติสุขๆ มันสุขที่ไหน มันสุขในหัวใจดวงนั้น ถ้าสุขในหัวใจดวงนั้น ท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ท่านมีความสุขของท่าน เป็นความสุขๆ วิมุตติสุขๆ สุขอย่างไร โอ้เราไม่เข้าใจ เราต้องการความสุข ความถูกต้อง ให้คนล้อมหน้าล้อมหลัง ให้คนนับหน้าถือตา เอ็งจะต้องพยายามหาเงินหาทองมาปรนเปรอเขาณะ คนรอบข้าง ผู้ที่มีอิทธิพลตาย ตายเพราะคนใกล้ชิด นั่นนะ คนใกล้ชิดมันยังตายหมดเลย เขาจ้างวาน นี่คนรอบข้าง คนรอบข้างอะไร ไว้ใจใครได้ ถ้าหัวใจยังไว้ใจตัวเองไม่ได้จะไว้ใจใคร หัวใจของเราเดี๋ยวมันปลิ้นปล้อน เดี่ยวมันอยากดังอยากใหญ่ แล้วมันจะไปไว้ใจหัวใจของใคร หัวใจของใคร เขามีโอกาสอยู่ใกล้ชิดเรา ถ้าคนเขามาจ้างวานขึ้นมา เสร็จหมดแหละ เราต้องไว้ใจหัวใจของเรา เห็นไหม

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสวยวิมุตติ
สุขๆ แล้ววางศาสนาไว้ วางศาสนาไว้ ๒,๐๐๐ กว่าปีมาแล้ว เราเป็นชาวพุทธนะ สัปดาห์นี้เป็น
สัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เราเห็นนะ เห็นแก่เด็กน้อย เห็นแก่เยาวชนนะ การส่งเสริมมันก็
ดีทั้งนั้นนะ ระดับของท่าน ประเพณีวัฒนธรรมส่งเสริมไปส่งเสริมมา ททท. มันเอาไปส่งเสริม
หมด ส่งเสริมเอาเงินเอาทองนั่นนะ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไม่ใช่สำนักพระพุทธศาสนา

เราพูดถึงว่าการส่งเสริมพระพุทธศาสนา เวลาทางโลกพูดนะ เพราะด้วยศรัทธาด้วยความ
เชื่อนะ แต่ในความเห็นเรานะ เราเสียใจ มันไม่มีใครยิ่งใหญ่ไปกว่าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมานั่นนะสุดยอด ไปส่งเสริมที่ไหน กิเลส
ค้นหาความทะยานอยากไปส่งเสริม คนที่มีคุณธรรม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้
ธรรมขึ้นมา นั่นนะมันยิ่งใหญ่ มันจะมีใครเทียบเท่า ความสะอาดบริสุทธิ์นั้นใครจะรู้เท่า แล้ว
ใครจะไปส่งเสริม ใครจะไปค้าจูน เป็นไปไม่ได้

สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือในใจองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น คุณติ สหชาติๆ ใครๆ ก็
อยากเกิดร่วมใจ การส่งเสริม ส่งเสริมมันก็อยู่ที่เจตนา อยู่ที่ศรัทธา เวลาศรัทธาของคนมี
ความเห็นอย่างไรมันก็ส่งเสริมตามแต่มันพอใจทั้งนั้นนะ มันจะส่งเสริมที่ไหน ถ้ามันส่งเสริม
เห็นใหม่ เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ปรีชาติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เวลาคันถธุระ
ท่องจำธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา นี่เวลาท่องจำธรรมะขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้ามา

เวลาวิปัสสนาธุระ สิ่งที่จะมากระทำในหัวใจดวงนี้ไง ทำในขณะที่หัวใจของตน เวลาองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาหรือสัตว์ชนสัตว์ก็ต้องการปรารถนาให้สัตว์โลกมีความสุข
ให้สัตว์โลกมีศรัทธามีความเชื่อ ให้สัตว์โลกมั่นคงในชีวิตของตน ถ้ามันคงในชีวิตของตน
นั่นนะศาสนาเจริญ เจริญตรงนั้น

ถ้าหัวใจของคนที่มีศาสนาประจำหัวใจ ถ้าวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เราไม่ต้อง
กระเสือกกระสน ธรรมะอยู่ในหัวใจอยู่แล้ว หายใจเข้านี่พุท หายใจออกนี่โก โห เวลาหลวงปู่ฝัน
ท่านพูดเอง หายใจทิ้งเปล่าๆ หายใจทิ้งเปล่าๆ

เราเป็นชาวพุทธนะ ต้องกลับไปเริ่มต้นศึกษากันใหม่ คนแก่คนเฒ่าไปให้เด็ก ๆ มันสอน
หายใจ ๆ อานาปานสติ หายใจ เกิดมาตั้งแต่หนุ่มจนแก่ หายใจมาทุกวัน แล้วหายใจทิ้งเปล่า ๆ เห็น
ไหม

แต่ถ้ามีศาสนาอยู่ในหัวใจ ถ้ามีศาสนาในหัวใจ เรามีสติของเรา เราหายใจเข้านี่ก็พุท
หายใจออกนี่ก็โธ เวลาอารมณ์มันรุนแรง อารมณ์มันมีความโกรธขึ้นมา ใอนั้นก็ชั่วคราว ได้สติ
ขึ้นมา ก็กลับมาที่ลมหายใจของเรา กลับมาที่ลมหายใจของเรา ถ้ากลับมาที่ลมหายใจของเราแล้ว
เราจะมีสติ เหตุการณ์สิ่งใดในบ้านนี้เกิดขึ้นแก้ไขได้ทั้งสิ้น ในบ้านให้ในอบอุณ เห็นไหม

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาสอน สิ่งที่เป็นพระอรหันต์ของลูก ๆ ไม่
ต้องไปวิงวาทพระอรหันต์ที่ไหนเลย ไม่ต้องกระเสือกกระสนไปหาพระอรหันต์ที่ไหน ในบ้าน
ของตน ๆ พ่อแม่ที่ให้ชีวิตนี้มานะ ถ้าพ่อแม่ให้ชีวิตนี้มา พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ถ้าเป็น
พระอรหันต์ของลูก ทำบุญกุศลดูแลพ่อแม่ของตน พ่อแม่ของตนนั้นนะพระอรหันต์ของเรา เรา
ได้บุญกุศล เห็นไหม

เวลาเขาไปบรพราหมณ์ศึกษา เขาเอาชายผ้าถุงของแม่ผูกหัวไป เอาชายผ้าถุงของแม่ผูกหัวไป
เอาชายผ้าถุงของแม่ไปเกี่ยวแขวนคอ นั่นพระอรหันต์ของเราท่านให้ชีวิตนี้มา ชีวิตของเราให้ท่าน
ให้มา ชีวิตของเราให้มาแล้วท่านดูแลของเรา ท่านเลี้ยงเรามา ท่านให้การศึกษา มา ท่านรักเรา
จริงๆ ความรักสิ่งใดที่เหนือโลก ความรักของพ่อแม่กับลูก พ่อแม่ที่ยิ่งใหญ่ไว้ใจได้ เราไว้ใจได้
พระอรหันต์องค์นี้อย่าลืม ถ้าไม่มีพระอรหันต์องค์นี้แล้ว ในบ้านของเรา เรามีสิ่งใดเราดูแลรักษา
ถ้าบ้านของเรานะ มันสงบ บ้านของเรามันมีความสุข ใคร ๆ ก็อยากกลับบ้านใช่ไหม ใอนี้บ้านใน
โลกนี้นะ

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรรณารือสัตว์จันสัตว์ เวลามันทุกข์
มันยาก มันทุกข์มันยากในหัวใจนี้ ถ้ามันทุกข์มันยากในหัวใจนี้ นี้ศาสนาพิธี จะส่งเสริม
พระพุทธศาสนา ถ้าส่งเสริมพระพุทธศาสนา มันก็เป็นพิธีกรรมทั้งนั้นนะ เวลาพิธีกรรมขึ้นมา เรา
จ้างบริษัทจัดงานมา มันจัดให้จบเลย จะเอายิ่งใหญ่ขนาดไหนก็ได้ ททท. มันทำให้สุดยอด จบ
แล้วก็กลับไปบ้านใครบ้านมัน ส่งเสริมพระพุทธศาสนา เห็นไหม พระอรหันต์ในบ้านของเรา

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สมณะ สมณะเป็นผู้สงบระงับ สมณะ
เป็นศากยบุตรพุทธชินโรส สมณะเขาเห็นภัยในวัฏสงสาร เขามาบวชเป็นพระแล้วเขาชวนขาย

ของเขา เขามีศีลมีธรรมของเขา ถ้าสมณะเป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจ เราก็จะไปหาสมณะนั้น ถ้าสมณะนั้น เวลาพระเจ้าพิมพิสาร เจ้าชายสิทธัตถะเวลาจะออกบวชมาคิดว่าโดนเขาปฏิบัติมา ให้กองทัพครั้งหนึ่งนะ แคว้นมคธใหญ่กว่าแคว้นพาราณสี แคว้นของพระพุทธเจ้า ใหญ่กว่า ให้กองทัพครั้งหนึ่งไปเอาคืน

เราออกมาจริงๆ

ถ้าอย่างนั้นสัญญากันว่า ถ้าสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าแล้วให้กลับมาสอนด้วยๆ นี่พระเจ้าพิมพิสารขอไว้เลยนะ ถ้าประพฤติปฏิบัติแล้วถ้ารู้จริงๆ กลับมาสอนบ้างๆ

นี่ก็เหมือนกัน เราชาวพุทธ เราทำบุญกุศลของเรา คนที่จะมีประสบการณ์ คนที่จะเป็นผู้ที่เข้าใจสิ่งใด มันก็ต้องไปจากเด็กน้อย ไปจากการศึกษา ไปจากการค้นคว้าทั้งนั้นนะ พระก็เหมือนกัน สามเณรน้อย พระเล็กเณรน้อยเขาก็ค้นคว้าศึกษาของเขา

ในสังคมทุกสังคมมีทั้งคนดีและคนชั่ว ถ้ามีคนดีขึ้นมา เราก็สั่งสมสิ่งที่ดีงามๆ ขึ้นมา ดีงามขึ้นมา ให้เขาศึกษาให้เขาค้นคว้าขึ้นมา ถ้าเขามีสิ่งใดในหัวใจของเขา นะ สอนด้วยๆ ขอให้บอกที่ ไอ้ทุกข์ๆ นี่ทำอย่างไร ไอ้ทุกข์นี้ ไอ้ความคิดที่บีบคั้นนี้ ไอ้ในบ้านที่มองหน้ากันไม่ได้ เวลาเข้าบ้านที่ไรเบื่อหน่ายทั้งหมดเลย ไปไหนมีแต่ความทุกข์ความยาก

ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ การเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ ทรัพย์ที่หาได้ยาก ความเกิดเป็นมนุษย์มันเป็นเรื่องที่มีคุณค่า คุณค่าหมูปาเวลามันติดถ้า ทั่วโลกมาช่วยเลย เพราะเขาเห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ไง สิ่งมีชีวิตมันมีค่าที่สุดเลย แล้วเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์มีปัจจัย ๔ คุณค่า ถ้าโยมบอกว่าทุกข์จนเจ็บใจนะ ไปดูหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นสิ เวลาหลวงตาท่านพูดถึง ถ้าพูดถึงทางโลก เป็นเศษคนเป็นผ้าจู้ริ้ว เพราะไม่มีค่า เพราะอยู่ในป่าในเขา แค่อาศัยอาหารตกบาตรฉันเท่านั้นเอง นี่ไง เวลาทางโลกๆ เป็นสิ่งที่ไม่มีความ แต่เวลาพูดถึงทางธรรมๆ นั่นคือศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ คือครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านชวนขวนขวายของท่าน ท่านทำของท่านในหัวใจของท่าน นี่ไง เวลาเป็นจริงๆ ถ้ามันเป็นจริงอย่างนั้น ถ้าธรรมนะ

ถ้าคนที่มีธรรมมีความจริงอ่อนนุ่มถ่อมตน คนที่มีธรรมจริงๆ ไม่มีอีโก้ คนที่มีธรรมจริงๆ ท่านมีความสุขจริงในใจของท่าน เศรษฐีเขามีเงินมีทองเต็มบ้านเต็มเรือนเขาเลย เขาตกใจไหมว่าเขาจะไม่มีกินนะ เป็นไปไม่ได้ เว้นไว้แต่เขาจะกินอาหารที่เขาพอใจเท่านั้นนะ

นี่ก็เหมือนกัน คนที่มีธรรมในหัวใจ คนที่มีธรรมในหัวใจมันต้องมีความสุข ความสงบระงับในหัวใจนั้น มันมีคุณธรรมในหัวใจนั้น มันไม่มีโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ สิ่งนั้นเป็นเหยื่อล่อ นี่เป็นเหยื่อล่อ โยมบุรุษตายเพราะลาภๆ อยากดัง อยากใหญ่ อยากชิงดีชิงชั่ว ชิงแต่ความชั่ว แย่งชิงกัน มันจะเป็นคุณธรรมได้อย่างไร

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราะ ใครอยากได้อะไร เชิญ ใครอยากได้ยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่สน แม้แต่ยกให้ หลวงตาท่านได้รับเจ้าคุณครั้งแรก ท่านเล่าให้ฟังเอง ท่านเอาไปคืนสมเด็จพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลอุบลรัตน์ ท่านเอาไปคืนนะ บอกว่ายศถาบรรดาศักดิ์นี้ควรให้กับพระที่ทำงาน พระที่ทำงานทางโลกเขาก็อยากจะมียศถาบรรดาศักดิ์เพื่อเป็นขวัญกำลังใจของเขา ข้าพเจ้าๆ ท่านพูดเอง กล่าวกระหม่อมถวายชีวิตนี้เพื่อศาสนา ไม่ต้องการยศถาบรรดาศักดิ์ ท่านเอาไปคืนสมเด็จพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลอุบลรัตน์นะ

แต่ครั้งสุดท้ายที่ท่านรับตำแหน่งนี้ท่านบอกว่ามันเป็นการรักษาน้ำใจ น้ำใจของชาวพุทธอยากทำบุญกุศล แล้วในหลวงท่านก็มีอำนาจที่จะแต่งตั้งได้ ท่านก็จะขอแต่งตั้ง ความแต่งตั้งนั้นเพื่อเป็นบุญกุศล ท่านไม่ได้ตื่นเต็นไปกับยศถาบรรดาศักดิ์

เพราะยศถาบรรดาศักดิ์ ภาษาเรานะ คนที่มีสติปัญญามันกินไม่ได้หรอก โดยปกติของเราเราก็กินข้าวปลาอาหารเท่านั้นนะ ยศถาบรรดาศักดิ์ คุณงามความดีนะ ขอให้มันเป็นกลิ่นศีลกลิ่นธรรม ถ้าเป็นกลิ่นศีลกลิ่นธรรม กลิ่นศีลกลิ่นธรรมมันหอมทวนลม ความดีของเรา

เวลาสมณศักดิ์ของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเกิดจากความศรัทธาความเชื่อของสังคมไทยเกิดจากศรัทธาความเชื่อของประชาชนชาวพุทธ ชาวพุทธเขามีศรัทธามีความเชื่อของเขา เขาเคารพบูชาของเขาด้วยน้ำใจของเขา มันยิ่งใหญ่ไม่มีใครถอดถอนได้ ถ้าตายไปแล้ว คุณธรรมของท่านไปกับท่าน ไม่ต้องคืนตำแหน่ง ไม่ต้องคืนพัสดุ ไม่ต้อง นี่พูดถึงว่าถ้ามันเป็นความจริง ความจริงอย่างนั้นไง

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนามันต้องให้สำคัญ สำคัญจริงๆ ในกลืนศีลกลืนธรรม นี่พูดถึงคุณงามความดีของเรา ศาสนายังยืนยันว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่ความดีของใคร เวลาเราต่อต้าน เราคัดค้าน ทำดีแล้วไม่เคยได้ดีสักที ทำดีๆ

ทำดี ทำดีของใคร ทำดีแล้วอยากได้ดีไซ้ใหม่ ทำดีของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านก็ทำคุณงามความดีของท่าน เวลาไปอยู่ที่ไหน พระเจ้าถิ่นไม่ให้อยู่ พระเจ้าถิ่นพยายามขับไล่ๆ เพราะอะไร เพราะพระเจ้าถิ่น พระที่หวังลาภสักการะเขาก็ต้องการดึงไปอยู่ที่เขา เวลาครูบาอาจารย์เราไป ไม่ต้อง ตกบาตรพอ ขอให้มิข้าวตกบาตรเท่านั้นนะ คำรงชีพได้ พออยู่ไปนะ

คูลี คูพระสารีบุตรเห็นพระอัสสชิเดินบิณฑบาตอยู่ มันรู้เลย เขาไม่ต้องการอะไร ชีวิตวิมุตติสุขๆ มันสุขในใจของท่านอยู่แล้ว ไม่ต้องการสิ่งใดทั้งสิ้น ตามไปๆ จนบิณฑบาตเสร็จแล้ว จนฉันอาหารเสร็จแล้วถึงเข้าไปถามท่าน “ท่านบวชมาจากใคร”

“เราเป็นผู้บวชใหม่” พระอรหันต์นะ “เราเป็นผู้บวชใหม่ เรายังไม่รู้อะไรมากนัก”

“ก็พูดเท่าที่ท่านรู้ก็พอ”

เขาไปค้นคว้า เขาไปศึกษามากับสัตบุรุษ นั่นก็ไม่ใช่ นี่ก็ไม่ใช่ สักแต่ว่ารู้ สักแต่ว่ารู้นั้นแหละ ใอันนั้นก็ว่างๆ ว่างๆ นั่นแหละ ไร้สาระ

เวลาพระอัสสชิแสดงธรรมให้พระสารีบุตรนะว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราสอนว่า ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ

สิ่งที่เราทุกข์เรายาก เรามีความสุขบุญกุศลอยู่นี้ก็มาจากเหตุ เหตุการกระทำของเราทั้งสิ้น ทำดีมีคนต่อต้าน ทำดีก็มีคนขัดแย้ง นั่นมันเป็นมุมมองของเขา คนเรามันมีผลกระทบทั้งนั้นนะ ผลกระทบทับซ้อน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่าธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ไปแก้ที่เหตุนี้

นี่ไง เวลาพระสารีบุตรฟัง ฟังเทศน์อย่างนั้น เพราะเขาค้นคว้าอยู่แล้ว จิตใจของเขาพร้อมอยู่แล้ว พอจิตใจเขาพร้อมอยู่แล้ว เราก็ฟังกันไง เราก็ท่องกันไง เราก็ท่องของเรา แต่จิตใจของเราไม่ส่องใสไง จิตใจของเราไม่มีสัมมาสมาธิไง จิตใจของเราไม่ตั้งมั่นไง จิตใจของเราคือว่าฐานของโลก ฐานของเรา จิตเดิมแท้ที่ส่องใสๆ ของเราไม่เข้าถึงจิตเดิมแท้ใจ ของเราเข้าแต่เงาใจ คูลี

เวลาเขาอาบน้ำ เขาแก้ผ้าของเขา เขาเข้าห้องน้ำ เขาอาบน้ำ เขาชื่นใจใช่ไหม ของเราใส่ชุดหมี เอน้ำราคาใหญ่เลย อู้อู! ยิ่งอาบน้ำยิ่งร้อน ยิ่งอาบยิ่งเหงื่อแตก เพราะมันไม่เข้าถึงใจ เพราะเราทำสมาธิไม่เป็น เราทำสมาธิกันไม่ได้

ถ้าเราทำสมาธิได้ คุณก็ คนแก้ชุดหมีออก คนแก้เสื้อผ้าออก เวลาอาบน้ำอาบท่าเขาก็เย็นชื่นใจ จิตก็เหมือนกัน มันมีอารมณ์ของมัน มันมีสิ่งใดปิดกั้นหัวใจมัน ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ เหตุคล้อยอยู่เต็มหัวเลย แต่ไม่เข้าถึงใจหรอก เพราะมันทำไม่เป็น นี่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันต้องมีเหตุมีผลของมัน เราอย่าเชื่อใครง่ายๆ เราไม่เชื่อใครทั้งสิ้น

วันนี้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมะ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม สงฆ์องค์แรกของโลกเกิดขึ้น เกิดขึ้นด้วยสติด้วยปัญญาของท่าน เพราะท่านฟังธรรมแล้วท่านพิจารณาของท่าน ท่านใช้ปัญญาของท่านแทงตลอดแทงตลอดคือความลึกลับสงสัย ความไม่เข้าใจนั้นทะลุปรุโปร่งหมด สิ่งที่เราหมองในหัวใจวางหมด

สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีการเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งหลายต้องดับเป็นธรรมดา ธรรมดา ธรรมดา ธรรมดา อะไร ธรรมดากินแล้วก็นอนไง ธรรมดาเดียวกลับบ้านไง ธรรมดาของเรา ชีวิตธรรมดาไง

แต่ธรรมดาของท่านมันธรรมดาในหัวใจ เกิดดับ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไป ไตรลักษณ์แล้วไตรลักษณ์เป็นอย่างไร ไม่มีใครรู้จักหรอก ดีแต่โม้ เอาตำรามาวิเคราะห์วิจัยกัน นักวิชาการความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด แต่ครูบาอาจารย์ของเราะ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ ทำความสงบของใจเข้ามาก่อน ใจสงบแล้ว สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

คนเราะ ไปเที่ยวรอบโลกเลยนะ เทียวแล้วกลับมาเป็นหนี้เป็นสิน เวลาเรานั่งอยู่ที่โคนไม้ นั่งอยู่ในห้องพักของเราะ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ ถ้าจิตสงบระงับ อู้อู! อู้อู! มันจะมหัศจรรย์ จิตของเราแท้ๆ ไม่เคยรู้เห็น ไม่เคยรู้จักมัน วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาสอนที่นี่

วันส่งเสริมพระพุทธศาสนานั้นก็เป็นพิธีกรรมที่เราจะส่งเสริมเยาวชนของเราะ แต่ถ้าเอาจริงๆ จิตใจของคนที่มีคุณธรรม วันสำคัญมันเกิดที่ใจ มันเคารพบูชาตั้งแต่ไม่ใช่วันพระ มันเคารพบูชาทุกๆ วัน มันเห็นคุณค่าขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันลงธรรมะ ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอดๆ นั่นจิตใจที่เป็นธรรม

นี่พูดถึงว่าวันนี้เรามาทำบุญ เรามาทำบุญของเราก็ทำบุญของเราให้จิตใจเราเป็นสาธารณะ ฟังเหตุฟังผล ใ้ที่มันคือๆ เอ็งคือมัน บอกใจตัวเอง เอ็งคือมัน เอ็งยอดคน แล้วเอ็งก็ทุกข์ฉิบหายเลย เอ็งไม่เคยเจอความสุขเลย ตามใจตัวเอง เอ็งยอดคนเลย แล้วไปไหนไม่รู้เรื่อง วนอยู่นั่นนะ

เชื่อกองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโร ไปเผื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานกลางหัวใจนั้น เอวัง